

Dosarul nr. 3ra-1290/21

2-20125394-01-3ra-14122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Clima)

Î N C H E I E R E

2 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Vladislav Fedorciuc, prin intermediul reprezentantului său, avocat Alexandru Iachimciuc,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Vladislav Fedorciuc împotriva Ministerului Afacerilor Interne, terț Arcadie Munteanu, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 6 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 5 octombrie 2020, Vladislav Fedorciuc s-a adresat la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) cu o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual de restabilire în funcție și privind încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate, reclamantul a indicat că prin ordinul pârâtului nr. 134ef din 08 septembrie 2020 a fost concediat din funcția de ofițer al Serviciului investigare accidente cu autor necunoscut al Secției supraveghere transport și circulație rutieră a Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, temei servind o anchetă de serviciu în care a figurat reclamantul.

A invocat caracterul ilicit al ordinului, cu trimitere la prevederile art. 224 alin. (1), 10 alin. (1), 11 alin. (1), 2 alin. (2) Cod administrativ și ale art. 86 Codul muncii, la care angajatorul nu a făcut referire.

Totodată, trimiterile la acțiunile din 7 august 2020, pentru care s-a inițiat cauza penală nr. xxxxxxxxxxxxxx în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, ar fi neîntemeiate, deoarece acestea urmează a fi apreciate în cadrul urmăririi penale.

A invocat, de asemenea, încălcarea dreptului la prezumția nevinovăției, onoare și demnitate și a dreptului de a munci.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului pârâtului nr. 134ef din 8 septembrie 2020, restabilirea sa în funcția de ofițer al Serviciului investigare accidente cu autor necunoscut al Secției supraveghere transport și circulație rutieră a Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General a Poliției, încasarea din contul pârâtului a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime

nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă, repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 05 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) în proces a fost atras în calitate de terț Arcadie Munteanu.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea înaintată de Vladislav Fedorciuc a fost respinsă.

La 29 aprilie 2021, în cadrul termenului de atac instituit de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Vladislav Fedorciuc, prin intermediul avocatului Alexandru Iachimciuc, a declarat apel împotriva hotărârii din 20 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 6 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarat de către Vladislav Fedorciuc.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, având în vedere că, la caz, sînt aplicabile prevederile art. 38 alin. (1) lit. j) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform cărora raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave.

Totodată, Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, definește abaterea disciplinară drept fapta (acțiunea sau inacțiunea) funcționarului, săvârșită cu vinovăție, prin care au fost încălcate prevederile Statutului, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern, sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut. În funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului i se pot aplica mai multe sancțiuni disciplinare, printre care și concedierea.

Raportînd normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar a conchis privind legalitatea ordinului nr. 134ef din 8 septembrie 2020, emis în baza unor probe suficiente ce confirmă comiterea de către recurent a abaterii disciplinare imputate, iar sancțiunea disciplinară aplicată corespunde gravității faptei comise de către recurent, în contextul în care aceasta atentează nu doar asupra imaginii angajatorului, ci atentează și la întregul sistem de drept anticorupțional, imputabil activității funcționarului public cu statut special.

În viziunea instanței de apel, ancheta de serviciu s-a realizat exclusiv cu referire la constatarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, fără a depăși limitele acestei jurisdicții, astfel încât procedura disciplinară inițiată în privința recurentului, finalizată prin emiterea ordinului contestat, nu a intervenit, contrar aserțiunilor recurentului apelant, prin careva raționamente asupra circumstanțelor ce constituie obiectul urmăririi penale.

La 5 noiembrie 2021, Vladislav Fedorciuc, prin intermediul reprezentantului său, avocat Alexandru Iachimciuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 6 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerînd-o eronată, instanța interpretînd în mod eronat normele de drept material pertinent speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate pe cauza dată.

Pe fond, a reiterat motivele de fapt și de drept ale acțiunii, invocând caracterul ilegal al ordinului de concediere, emis cu încălcarea competenței angajatorului, ce nu dispune de atribuții în vederea constatării unei fapte ilicite cu caracter penal.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 octombrie 2021, fiind notificată reprezentantului recurentului în data de 26 octombrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d. 163). Astfel, recursul depus la 5 noiembrie 2021 este în termen.

La 14 decembrie 2021, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 23 decembrie 2021, intimatul Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Vladislav Fedorciuc, prin intermediul reprezentantului său, avocat Alexandru Iachimciuc, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului

și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vladislav Fedorciuc, prin intermediul reprezentantului său, avocat Alexandru Iachimciuc.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Vladislav Fedorciuc, prin intermediul reprezentantului său, avocat Alexandru Iachimciuc, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu